

16 Δεκεμβρίου, 1991

[ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η Αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 238/89).

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Εμπιστευτικές Εκθέσεις — Παρατυπίες — Η ΕΔΥ μπορεί να αγνοήσει μέρος των εμπιστευτικών εκθέσεων που πάσχουν από κάποια παρατυπία εφόσον αυτή δεν επηρεάζει το κύρος ολόκληρης της έκθεσης.

- 5 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συστάσεις Προϊσταμένου — Δεν μπορούν να παραγνωριστούν χωρίς να δίνονται επαρκείς λόγοι γι' αυτό — Δεν χρειάζεται αιτιολόγηση των συστάσεων εφόσον αυτές δεν είναι αντίθετες με το περιεχόμενο των φακέλων — Δεν χρειάζεται να γίνει αναφορά σε όλους τους υποψηφίους — Αιτητής οριακά υπέρτερος του ενδιαφερόμενου μέρους — Σύσταση του Διευθυντή προς το ενδιαφερόμενο μέρος λόγω "υπεροχής του" αυθαίρετη εφόσον δίδεται χωρίς αιτιολογία και δεν υποστηρίζεται από τα στοιχεία των φακέλων

- 15 Αναθεωρητική Δικαιοδοσία — Δικαστικός έλεγχος — Επέμβαση Δικαστηρίου — Σε περιπτώσεις προαγωγών το Δικαστήριο δεν υποκαθιστά την δική του κρίση, αναφορικά με την καταλληλότητα υποψηφίου — Εκτός αν κρίνει πως ο αιτητής απέδειξε έκδηλη υπεροχή έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους.

- 20 Προς υποστήριξη της προσφυγής του κατά της προαγωγής του ενδιαφερόμενου μέρους στη θέση Τεχνικού Επιθεωρητή στο Τμήμα Δημοσίων Εργων, ο αιτητής ισχυρίστηκε (α) ότι ήταν ανεπίτρεπτη η απόφαση της Ε.Δ.Υ. να παραγνωρίσει τις τροποποιήσεις που έγιναν από τον Προσυπογράφοντα Λειτουργό στις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων και (β) ότι οι συστάσεις του Διευθυντή ήταν πρόχειρες, αναϊτιολόγητες, πεπλανημένες και χωρίς καμία σύγκριση των υποψηφίων.

25

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

(1) Η Επιτροπή μπορεί σε ορισμένες περιπτώσεις να αγνοεί μέρος των Εμπιστευτικών Εκθέσεων κατά τη διενέργεια προαγωγών κ.λ.π., όταν το μέρος που έχει αγνοηθεί πάσχει από κάποια παρατυπία με την προϋπόθεση βέβαια ότι η παρατυπία αυτή δεν επηρεάζει το κύρος ολοκλήρωσης της έκθεσης.

5

(2) Οι συστάσεις του προϊσταμένου του Τμήματος είναι σοβαρό στοιχείο που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη από την Επιτροπή, οι συστάσεις δε αυτές δεν μπορούν εύκολα να παραγνωριστούν χωρίς να δίνονται επαρκείς λόγοι γι' αυτό. Ο Τμηματάρχης δεν έχει την υποχρέωση να αιτιολογήσει τις συστάσεις του νοουμένου βεβαίως ότι αυτές δεν είναι αντίθετες προς το περιεχόμενο των φακέλων, είναι δε αρκετό αν αναφέρεται απλώς στους υποψήφιους που συντήνει, χωρίς να κάμει ειδική αναφορά στις συστάσεις του σε όλους τους υποψήφιους.

10

Στην προκειμένη περίπτωση, δεδομένου ότι από το περιεχόμενο των φακέλων των υποψηφίων δεν προκύπτει ότι το ενδιαφερόμενο μέρος υπερτερεί του αιτητή, όπως ανέφερε στις συστάσεις του ο Διευθυντής, αλλά διαπιστώνεται ότι ο αιτητής, έστω και οριακά υπερέχει του ενδιαφερόμενου μέρους, καταλήγω στο συμπέρασμα ότι ο χαρακτηρισμός του ενδιαφερόμενου μέρους από το Διευθυντή ως υπέρτερου δεν συνάγεται από το περιεχόμενο των φακέλων και ότι ο αιτητής αν μη τι άλλο θα έπρεπε να είχε χαρακτηριστεί τουλάχιστον ως ίσος με το ενδιαφερόμενο μέρος.

15

20

Στις συστάσεις του Διευθυντή δεν περιέχεται οποιοδήποτε στοιχείο που να αιτιολογεί την άποψη του αυτή, και επομένως καταλήγω στο συμπέρασμα ότι οι συστάσεις του αυτές είναι αυθαίρετες και πλημμελείς εφόσον η ορθότητα τους δεν μπορεί να ελεγχθεί από το Δικαστήριο αυτό. Η Ε.Δ.Υ., λαμβάνοντας υπόψη τις συστάσεις του Διευθυντή άσκησε τη διακριτική της εξουσία πλημμελώς.

25

30

(3) Το καθήκον του Διοικητικού Δικαστηρίου περιορίζεται στον έλεγχο της νομιμότητας της υπό εξέταση υπόθεσης και δεν επεμβαίνει στην κρίση του αρμόδιου οργάνου αν η απόφαση που λήφθηκε ήταν εύλογα επιτρεπτή ενόψει των γεγονότων της υπόθεσης, σε περιπτώσεις δε προαγωγής ή διορισμού υπαλλήλου δεν υποκαθιστά τη δική του κρίση αναφορικά με την εκλογή του καταλληλότερου υποψηφίου με την κρίση του αρμόδιου οργάνου, εκτός αν ο αιτητής αποδείξει έκδηλη υπεροχή έναντι του υποψηφίου που διορίστηκε.

35

Επίδικη απόφαση ακυρώνεται χωρίς έξοδα. 40

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Louca and Others v. Republic (A.E. 772, 780, ημερομηνίας 16/6/89)

Theoklitou and Another v. The Republic (1988) 3 C.L.R. 1271

4 Α.Α.Δ. Κυριάκου ν. Δημοκρατίας

Theodossiou v. Republic, 2 R.S.C.C. 44·

Evangelou v. Republic (1965) 3 C.L.R. 292·

Ξυστούρης και άλλοι ν. Δημοκρατίας (Προσφυγές Αρ. 956/87 κ.λ.π., ημερομηνίας 13/3/90)·

5 Καϊτάνης κ.α. ν. Δημοκρατίας (1991) 4 Α.Α.Δ. 2446·

Μιλτιάδους και άλλοι ν. Δημοκρατίας (Α.Ε. 789 κ.λ.π., ημερομηνίας 30/5/89)·

Republic v. Haris (1985) 3 C.L.R. 106·

Yenakritou & Others v. Republic (1985) 3 C.L.R. 2731.

10 Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία προήγαγαν το ενδιαφερόμενο μέρος στη μόνιμη θέση Τεχνικού Επιθεωρητή (Τακτ. Προϋπολ.) Τμήμα Δημοσίων Έργων αντί του αιτητή.

15 Μ. Λουκά, για τον αιτητή.

Α. Παπασάββας, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

20 ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Ο αιτητής με την προσφυγή αυτή προσβάλλει την απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (Ε.Δ.Υ.) να προαγάγει το ενδιαφερόμενο μέρος Ανδρέα Αυγουστή στη μόνιμη θέση Τεχνικού Επιθεωρητή (Τακτ. Προϋπολ.) Τμήμα Δημοσίων Έργων από την 1/12/1988 αντί αυτού.

25 Η θέση Τεχνικού Επιθεωρητή είναι θέση προαγωγής. Σύμφωνα με το άρθρο 36 των περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμων 1967 έως 1987 συστήθηκε Τμηματική Επιτροπή, η οποία με έκθεσή της που στάλθηκε με επιστολή της ημερ. 15/10/1988, σύστησε τέσσερεις από τους υποψήφιους, με
30 ταξύ των οποίων περιλαμβάνονταν ο αιτητής και το εν-

διαφερόμενο μέρος.

Η Ε.Δ.Υ. στη συνεδρία της, ημερ. 3/11/1988, αφού έλαβε γνώση της έκθεσης της Τμηματικής, ασχολήθηκε με τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψήφιων και αποφάσισε, στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο σχετικό πρακτικό της, και που έγιναν τροποποιήσεις από προσυπογράφοντες λειτουργούς χωρίς να τηρηθούν οι πρόνοιες της παραγράφου 9 των σχετικών Κανονιστικών Διατάξεων, να ληφθούν υπόψη οι αξιολογήσεις των αξιολογούντων λειτουργών μόνο και συγκεκριμένα για τον αιτητή σε σχέση με τα έτη 1984 και 1985. 5 10

Η Ε.Δ.Υ. στη συνεδρία της ημερ. 17/11/1988 ασχολήθηκε με την πλήρωση της επίδικης θέσης και άκουσε το Διευθυντή του Τμήματος Δημοσίων Έργων που κλήθηκε να δώσει τις συστάσεις του ο οποίος, αφού πληροφορήθηκε για την απόφαση της Ε.Δ.Υ. να παραγνωρίσει το παράτυπο μέρος των Εμπιστευτικών Εκθέσεων, σύστησε για προαγωγή το ενδιαφερόμενο μέρος ο οποίος κατά τη γνώμη του υπερερεύσε των υπόλοιπων υποψήφιων. Στη συνέχεια η Ε.Δ.Υ. προχώρησε στη γενική αξιολόγηση και σύγκριση των υποψήφιων. Εξέτασε τα ουσιαστικά στοιχεία από το φάκελο πλήρωσης της θέσης, τους προσωπικούς και εμπιστευτικούς φακέλους, έλαβε υπόψη της τα πορίσματα της Τμηματικής και τις συστάσεις του Διευθυντή, και αφού έκρινε ότι το ενδιαφερόμενο μέρος υπερείχε των άλλων υποψήφιων, αποφάσισε να τον προαγάγει στην επίδικη θέση. 15 20 25

Εναντίον της απόφασης αυτής ο αιτητής καταχώρησε την παρούσα προσφυγή.

Είναι ο ισχυρισμός του αιτητή ότι η απόφαση της Ε.Δ.Υ. να παραγνωρίσει τις τροποποιήσεις που έγιναν από τον Προσυπογράφοντα Λειτουργό στις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψήφιων, όπως αναφέρθηκε πιο πάνω, είναι ανεπίτρεπτο, αντίθετο προς το Νόμο, και αποτελεί επέμβαση της Ε.Δ.Υ. στην αρμοδιότητα άλλου οργάνου δηλαδή των λειτουργών που συντάσσουν τις 30 35

- Εμπιστευτικές Εκθέσεις. Ο ισχυρισμός όμως αυτός δεν ευσταθεί γιατί, όπως έχει αποφασιστεί από την Ολομέλεια του Δικαστηρίου, η Επιτροπή μπορεί σε ορισμένες περιπτώσεις να αγνοεί μέρος των Εμπιστευτικών Εκθέσεων
- 5 κατά τη διενέργεια προαγωγών κ.λ.π., όταν το μέρος που έχει αγνοηθεί πάσχει από κάποια παρατυπία με την προϋπόθεση βέβαια ότι η παρατυπία αυτή δεν επηρεάζει το κύρος ολόκληρης της έκθεσης (βλέπε *Yianoulla Louca and Others v. Public Service Commission and Others*, Αναθεωρητικές Εφέσεις Αρ. 772, 780, απόφαση ημερ. 16 Ιουνίου, 1989· *Theoklitou and Another v. The Republic* (1988) 3 C.L.R. 1271).

- Είναι επίσης ο ισχυρισμός του αιτητή ότι οι συστάσεις του Διευθυντή, που αποτέλεσαν βαρύνον στοιχείο στην
- 15 κρίση της Ε.Δ.Υ., ήταν πρόχειρες, χωρίς προετοιμασία, αναιτιολόγητες, πεπλανημένες, αντίθετες προς το περιεχόμενο των φακέλων και, χωρίς οποιαδήποτε σύγκριση των υποψήφιων.

- Είναι νομολογημένο ότι οι συστάσεις του προϊστάμενου του Τμήματος είναι σοβαρό στοιχείο που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη από την Επιτροπή, οι συστάσεις δε αυτές δεν μπορούν εύκολα να παραγνωριστούν χωρίς να δίδονται επαρκείς λόγοι γι' αυτό (βλέπε *Theodossiou v. Republic*, 2 R.S.C.C. 44, *Evangelou v. Republic* (1965) 3
- 25 C.L.R. 292 στη σελ. 297). Έχει επίσης νομολογηθεί ότι ο Τμηματάρχης δεν έχει την υποχρέωση να αιτιολογήσει τις συστάσεις του νοουμένου βεβαίως ότι αυτές δεν είναι αντίθετες προς το περιεχόμενο των φακέλων, είναι δε αρκετό αν αναφέρεται απλώς στους υποψήφιους που συστήνει, χωρίς να κάμει ειδική αναφορά στις συστάσεις του σε όλους τους υποψήφιους (βλ. *Σάββας Ξυστουρής κ.α. ν. Δημοκρατίας*, Υποθέσεις Αρ. 956/87 κ.λ.π., απόφαση ημερ. 13/3/1990, *Καϊττάνης κ.α. ν. Δημοκρατίας* (1991) 4 Α.Α.Δ. 2446).

- 35 Το καθήκον του Διοικητικού Δικαστηρίου περιορίζεται στον έλεγχο της νομιμότητας της υπό εξέταση υπόθεσης και δεν επεμβαίνει στην κρίση του αρμόδιου οργάνου

αν η απόφαση που λήφθηκε ήταν εύλογα επιτρεπτή ενόψει των γεγονότων της υπόθεσης, σε περιπτώσεις δε προαγωγής ή διορισμού υπαλλήλου δεν υποκαθιστά τη δική του κρίση αναφορικά με την εκλογή του καταλληλότερου υποψήφιου με την κρίση του αρμόδιου οργάνου, εκτός αν ο αιτητής αποδείξει έκδηλη υπεροχή έναντι του υποψήφιου που διορίστηκε (βλέπε *Μιλτιάδους κ.α. ν. Δημοκρατίας, Αναθεωρητική Έφεση 789 κ.λ.π., απόφαση ημερ. 30/5/1989*). 5

Στην προκειμένη περίπτωση από το περιεχόμενο των φακέλων των υποψηφίων που είναι ενώπιόν μου προκύπτουν τα ακόλουθα. 10

Ο αιτητής, όπως και το ενδιαφερόμενο μέρος, κρίθηκαν στην αξιολόγηση της απόδοσης τους στις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των τελευταίων πέντε χρόνων (1983-1987) ως "Εξαιρετοι", παρόλο που στις επί μέρους αξιολογήσεις που περιέχονται στις Εκθέσεις για το 1984 και 1983 ο αιτητής φαίνεται να υπερτερεί οριακά στα επί μέρους στοιχεία του ενδιαφερόμενου μέρους. Από πλευράς προσόντων, πληρούν και οι δύο τα απαιτούμενα προσόντα του Σχεδίου Υπηρεσίας. Σε σχέση με το θέμα της αρχαιότητας υπερτερεί ο αιτητής του ενδιαφερόμενου μέρους όσον αφορά την ημερομηνία πρώτου διορισμού στη Δημόσια Υπηρεσία. 15 20

Ενόψει των πιο πάνω, και δεδομένου ότι από το περιεχόμενο των φακέλων των υποψηφίων δεν προκύπτει ότι το ενδιαφερόμενο μέρος υπερτερεί του αιτητή, όπως ανέφερε στις συστάσεις του ο Διευθυντής, αλλά διαπιστώνεται ότι ο αιτητής, έστω και οριακά υπερέχει του ενδιαφερόμενου μέρους, καταλήγω στο συμπέρασμα ότι ο χαρακτηρισμός του ενδιαφερόμενου μέρους από το Διευθυντή ως υπέρτερου δεν συνάγεται από το περιεχόμενο των φακέλων και ότι ο αιτητής αν μη τι άλλο θα έπρεπε να είχε χαρακτηριστεί τουλάχιστον ως ίσος με το ενδιαφερόμενο μέρος. 25 30

Στις συστάσεις του Διευθυντή δεν περιέχεται οποιοδήποτε στοιχείο που να αιτιολογεί την άποψή του αυτή, και 35

- νοούμενου ότι η υπεροχή του ενδιαφερόμενου μέρους δεν προκύπτει από το περιεχόμενο των φακέλων, όπως αναφέρθηκε πιο πάνω, καταλήγω στο συμπέρασμα ότι οι συστάσεις του αυτές είναι αυθαίρετες και πλημμελείς εφόσον η ορθότητα τους δεν μπορεί να ελεγχθεί από το Δικαστήριο αυτό (βλέπε *Republic v. Haris* (1985) 3 C.L.R. 106, στη σελ. 112, *Yenakritou & Others v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 2731, στη σελ. 2741-42).

- Όσον αφορά την απόφαση της Ε.Δ.Υ., κατέληξε στην επιλογή του ενδιαφερόμενου μέρους ως το πλέον κατάλληλο για προαγωγή αφού έλαβε υπόψη της, όπως αναφέρει, μεταξύ άλλων στοιχείων την πιο πάνω σύσταση του Διευθυντή η οποία είναι φανερόν ότι αποτέλεσε το βαρύνον, αν όχι το αποφασιστικό και μοναδικό στοιχείο επιλογής. Συνεπώς, έχω καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η Ε.Δ.Υ. άσκησε τη διακριτική της εξουσία πλημμελώς και η επίδικη απόφαση συνεπώς πρέπει να ακυρωθεί.

Για τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή επιτυγχάνει και η επίδικη απόφαση ακυρώνεται.

- 20 Ενόψει των ευρημάτων μου δεν κάμνω καμμία διαταγή για έξοδα.

*Προσφυγή επιτυγχάνει.
Καμιά διαταγή για έξοδα.*